

Colecția: **SECOLUL XX – 20 DE MISTERE ESENȚIALE**

Coperta: Stelian BIGAN

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

VAN ERIKSSON, JAKOB

Experimentul Philadelphia și alte programe militare secrete care demonstrează că viitorul a început ieri : docu-drame și mituri istorice însoțite de consemnări din presă - București : Integral, 2019

Conține bibliografie

ISBN 978-606-992-275-0

I. I. Ștefănescu, Florin (trad.)

II. Boian, Lucia (doc.)

94

© INTEGRAL, 2019

Editor: Costel POSTOLACHE

Tehnoredactor: Stelian BIGAN

Tipărit la EuroBusiness

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări, fără acordul scris al editorului, este strict interzisă și se pedepsește conform Legii dreptului de autor.

ISBN 978-606-992-275-0

Jacob Van Eriksson

Experimentul Philadelphia și alte programe militare secrete care demonstrează că viitorul a început ieri

Versiune în limba română:

Prof. FLORIN ȘTEFĂNESCU

Documentare suplimentară, bibliografie selectivă
și analiza comparativă a surselor:

LUCIA BOIAN

INTEGRAL

Sumar

**Experimental Philadelphia
sau de ce a declarat Einstein
că mai bine se făcea ceasornicar,
iar Tesla a fost declarat nebun / 7**

**Proiectele Montauk, Phoenix și Pegasus
sau adevărul despre călătoriile în timp
deja efectuate / 25**

**Buclele temporale și incredibilele călătorii
sovietice în viitor / 45**

**Proiectul Habbakuk: povestea
ireală a portavionului de gheață
al lui Churchill / 67**

**Orașe pe fundul mării, în stratosferă
sau ascunse în stâncă. Ori pe Lună! / 75**

**Burgerul fără carne al lui Bill Gates,
larvele, insectele și alte alimente
ale viitorului / 93**

**Copy & Pastel Mâncare 3D
produsă în fermele digitale,
la imprimantă / 115**

**Primii copii editați genetic
s-au născut în China / 121**

Bibliografie selectivă / 127

Experimental Philadelphia sau de ce a declarat Einstein că mai bine se făcea ceasornicar, iar Tesla a fost declarat nebun

„Dacă știam la ce vor duce descoperirile mele, mă făceam
ceasornicar, nu fizician!”, se pare că ar fi răbufnit Albert Einstein,
atunci când și-a dat seama cum au ajuns cercetările sale să fie
folosite în primul rând în domeniul militar, fundamentând prin-
cipiile de funcționare a unor teribile arme de distrugere în masă
la sfârșitul celei de-a doua conflagrații mondiale și, imediat
după aceea, la debutul Războiului Rece.

După ce în 1921 i s-a decernat Premiul Nobel pentru fizică,
într-o perioadă în care se spunea că numai patru-cinci oameni
de știință (între care și protectoarea lui, Marie Curie) îi înțelegeau

cu adevărat teoriile revoluționare, în 1933, savantul elvețian ajuns profesor universitar la Berlin, emigrează în Statele Unite, simțind că începutul dictaturii naziste și prigoana comunității evreiești (din care făcea parte) l-ar fi stigmatizat în Germania lui Hitler și chiar îi puneia viața în pericol. Profesor la prestigioasa Universitate Princeton, el va fi naturalizat cetățean american în anul 1940. Intrarea SUA în război va însemna și preocuparea susținută a guvernului față de noi tehnologii militare, așa că, din 1943, Einstein primește și funcția de consultant la Divizia de Cercetare și Dezvoltare, secția Muniții și Explozibili, în cadrul armatei americane.

În fața imensei amenințări la adresa umanității venite din partea regimului nazist din Germania, Einstein renunțase la poziția sa pacifistă și, în 1939, îndemnat de alți numeroși fizicieni, trimisese celebra scrisoare către președintele Americii Franklin Delano Roosevelt, insistând asupra necesității producerii bombei atomice, întrucât exista posibilitatea ca și guvernul german să urmeze această cale. Scrisoarea lui Einstein a ajutat la grăbirea eforturilor pentru obținerea bombei atomice în Statele Unite și, în 1944, se inițiază Proiectul Manhattan, de cercetare în domeniul atomic. Einstein nu a avut, însă, niciun rol direct sau personal în fabricarea bombelor odioase de la Hiroshima și Nagasaki. În 1944, manuscrisele celebrei sale lucrări scrise în 1905 privind Teoria Relativității sunt vândute la licitație, în Kansas City, pentru 6 milioane de dolari, ca o contribuție pentru efortul de război american. Dar, în 1945, Einstein își manifestă indignarea față de bombardarea cinică a celor două orașe japoneze, care a fost considerată după aceea de mulți

cercetători avizați drept un teribil experiment militar-teh-nologic desfășurat pe viu. După război, Einstein s-a angajat pentru cauza dezarmării internaționale, iar în 1955 semnează împreună cu Bertrand Russel, o proclamație împotriva înarmării nucleare.

Ca și Nikola Tesla, de altfel, Einstein a fost cu certitudine implicat într-un alt proiect al armatei americane, poate cel mai controversat din întreaga ei istorie, generând încă și astăzi numeroase teorii ale conspirației și ipoteze abracadabrante. În 28 octombrie 1943, în portul Philadelphia, nava de război USS Eldridge a dispărut în întregime, cu tot cu echipajul aflat la bord, într-o aplicație desfășurată – tot pe viu! – pe baza Teoriei Câmpurilor Unificate a lui Albert Einstein. Subiectul a fost unul care a stârnit imaginația scenariștilor de la Hollywood, dar și unul aprofundat în mediile academice. Legenda spune că nava a fost transportată în spațiu și timp, iar patru ore mai târziu s-a întors la locul inițial, învăluită într-o ceață verzuie. La reparație, unii dintre marinari ar fi fost în flăcări, unii păreau nebuni sau făcuseră infarct. Alții erau morți sau pur și simplu integrați în structura navei, prinși în puntea sau în pereții de oțel. Există și rapoarte care afirmă că anumiți membri ai echipajului ar fi dispărut pur și simplu fără urmă, s-ar fi volatilizat în neant! Pentru dispariția și incredibila călătorie a navei timp de patru ore în continuumul spațiu-timp, au existat martori care au afirmat că aceasta ar fi ajuns instantaneu, la mare depărtare, în portul Norfolk. Pe de altă parte, sunt destule teorii care susțin că nava și echipajul ar fi făcut un salt de 40 de ani, în viitor, și a ajuns la Montauk, New York. O certitudine este însă că, după cel de-Al

Doilea Război Mondial, crucișătorul a fost scos la licitație și cumpărat de o companie grecească. Rebotezat Leonidas, crucișătorul USS Eldridge a fost folosit, până în 1992, ca vas de pescuit.

Existența unui astfel de experiment a fost inițial negată vehement de Guvernul american, potrivit variantei oficiale, USS Eldridge nefiind locată niciodată în Philadelphia sau Norfolk, iar SS Andrew Furuseth, nava marinei comerciale care ar fi fost martoră, nu s-ar fi întâlnit niciodată cu Eldridge. În plus, marina americană a subliniat, prin Biroul de Cercetări Navale, că forțele descrise în incident nu corespund legilor cunoscute ale fizicii. Tot Biroul de Cercetări Navale (ONR – Office for Naval Research) susține și în ziua de astăzi că Teoria Câmpurilor Unificate nu a fost terminată de Einstein, acesta făcând totuși parte, cu funcția de consultant, din ONR în perioada 1943-1944.

Proiectul Rainbow, cunoscut de marele public ca Experimentul Philadelphia, a fost desecretizat în 1992, dezvăluind o strategie militară elaborată după atacul de la Pearl Harbor, care includea planuri de atac asupra axei Berlin-Roma-Tokyo și detalii despre construcția unor arme și echipamente prototip. Echipamentul experimental de pe USS Eldridge ar fi constat în patru magneți puternici, tuburi de amplificare și circuite modulatorii, care ar fi generat masive câmpuri electromagnetice, capabile să ascundă întregul crucișător de undele radio și de undele luminoase. Mai pe înțeles, să facă nava să devină invizibilă, asemeni unui pahar cu apă, dar să nu apară nici pe radarele inamicilor. Oricum, în 1944, în rândurile soldaților Marinei americane, circula deja legenda crucișătorului care a dispărut din portul militar Philadelphia-Pennsylvania și ar fi apărut în

aceeași clipă în Norfolk-Virginia, locație aflată la sute de kilometri distanță, dar nimeni nu a făcut atunci, cel puțin nu oficial, cercetări amănunțite. Abia un deceniu mai târziu, la 13 ianuarie 1955, un cunoscut cercetător al fenomenelor ciudate, pasionat de OZN-uri, este contactat de un presupus supraviețuitor al echipajului care ar fi fost martor la ceea ce el a numit „Experimentele din Philadelphia”.

Astronomul și matematicianul Morris K. Jessup primește 19 scrisori de la un fost soldat care se prezintă drept Carlos Miguel Allende și, ulterior, Carl M. Allen, în care erau prezentate informații privind Experimentul Philadelphia, ca parte a Proiectului Rainbow. Allen(de) susținea că fusese membru al echipajului de pe SS Andrew Furuseth, un vas care se afla în port în momentul desfășurării experimentelor privind invizibilitatea navelor în fața radarelor inamice. Șirul scrisorilor lui Allende s-a întrerupt brusc, iar Jessup, deși strânsese suficiente informații despre experiment, nu le-a făcut publice. Poliția a concluzionat că acesta, aparent fără niciun motiv serios, s-a sinucis în 1959, aruncându-se de la balconul unui hotel, iar datele strânse de acesta au dispărut. O altă variantă spune, însă, că Jessup s-ar fi sinucis în garaj, prin inhalarea voită a gazelor de eșapament produse de motorul mașinii sale lăsat în mod deliberat să funcționeze...

Oficial, experimentele cu nava USS Eldridge au fost supervizate de fizicianul Franklin Reno, dar, conform unor surse, Albert Einstein și Nikola Tesla ar fi fost cel puțin consultanți. De altfel, Einstein publicase deja, cu mult înainte, într-o revistă științifică germană „Teoria câmpului unificat pentru gravitație

și electricitate”, într-o formă incompletă. Cu toate că, oficial, Einstein nu ar mai fi revenit vreodată asupra teoriei, el i-ar fi scris prietenului său Bertrand Russell, cunoscutul matematician și filosof, că a teminat cercetările, dar că, totuși, omenirea nu era pregătită pentru rezultatele teoriei sale. Din punct de vedere strict științific, invizibilitatea optică este posibilă prin folosirea unui câmp electromagnetic intens, care ar crea un efect de miraj prin refractarea luminii. În plus, invizibilitatea pe radar a fost dovedită deja o dată cu lansarea avioanelor de luptă de tip Stealth.

Cu toate că efectuarea unui experiment militar este atestată în dosarele declassificate, nu există nicio sursă oficială care să susțină cu toată gura legenda Experimentului Philadelphia. Despre acel militar – ofițer de carieră, secund al navei-martor – care ar fi scris scrisorile, Carl Allen, s-a spus, prin intermediul mașinării de propagandă și presă a Marinei Americane, că ar fi fost „diagnosticat cu tulburări psihice”, iar mărturiile multora dintre participanții la experiment sunt considerate „false”. Există, chiar, destule voci de notorietate din lumea științifică ce au catalogat așa-numitul Experiment Philadelphia drept „una dintre cele mai mari farse din istorie”.

Modul în care a murit genialul savant sârb Nikola Tesla a alimentat, însă, și mai mult convingerile celor care consideră că oficialii americani ascund adevărul. Tesla s-ar fi retras oficial din proiect înainte de presupusul Experiment Philadelphia, fiind convins că descoperirile sale vor fi folosite în detrimentul umanității și nu în folosul omenirii, așa cum își dorea el. Tesla avertizase că nu era bine ca experimentul să fie efectuat cu echipajul

aflat la bord, fiindcă sănătatea marinarilor ar fi putut fi afectată de funcționarea bobinelor lui Gauss, însă Marina se grăbea foarte tare și nu a fost dispusă să schimbe proiectul stabilit inițial. Conform unor teorii, tocmai această decizie a savantului de origine sârbă de a se retrage din proiect i-ar fi fost fatală, ulterior el fiind scos din sfera oamenilor de știință și pur și simplu catalogat drept „nebun”. La numai două luni distanță de la presupusa lui „dezer-tare”, este găsit mort în camera hotelului în care locuia, iar toată arhiva sa de studii, note și schițe, a fost ridicată de agenții FBI și păstrată, chiar și în ziua de astăzi, „la secret”.

Societatea modernă îi datorează multe lui Nikola Tesla. De-a lungul vieții, el a patentat aproximativ 300 de invenții, iar multe dintre acestea sunt folosite și astăzi. Nu toate proiectele lui Tesla au fost unele de succes, însă au fost, cu siguranță, unele dintre cele mai interesante. Nikola Tesla plănuia, de pildă, un sistem de transmitere a energiei electrice, pe distanțe lungi, fără fir, proiect care încă surăde comunității științifice. Alte idei ale sale au fost, însă, prea bizare, în timp ce unele erau de-a dreptul ridiculizate de colegii de breaslă. Cu toate acestea, în cele aproape opt decenii care s-au scurs de la moartea sa, ideile sale au început să pară mai puțin ciudate în lumea științifică, în special când au început să găsească și un corespondent în realitate. Tesla plănuia, se pare, să inventeze o mașină de citit și chiar de „fotografiat” gândurile. „În 1893, în timp ce făceam o serie de investigații, am început să fiu convins că o imagine anume, formată în gând, produce o imagine corespondentă pe retină, care poate fi citită de aparatul potrivit”, declara el, în septembrie 1933. Desigur, planul său nu a devenit realitate, dar ideea continuă să

provoacă oamenii de știință. Într-un alt interviu, Tesla a vorbit despre dispozitive ale viitorului care le-ar permite oamenilor să vadă, în timp real, evenimente care se petrec la distanță. „Am putea să vedem ceremonia de investire a unui președinte, un joc de baseball, un cutremur sau o luptă de parcă am fi prezenți în locul respectiv”, spunea Tesla, iar transmisiile video live de astăzi confirmă că proiectele întrevăzute de Tesla nu erau deloc fabulatorii. Poate una dintre cele mai mari ambiții ale lui Tesla a fost să transmită energie electrică, fără fir, pe distanțe lungi. El a reușit chiar să demonstreze că este posibil să aprinzi o lampă fără fir, printr-o metodă aparte, a cuplajului inductiv, dar nu a reușit să construiască un sistem industrial de acest tip. Cu toate acestea, în prezent, cercetătorii au rafinat mai multe tehnici care ar aduce visul lui Tesla mai aproape de realitate – de exemplu, prin intermediul unor încărcătoare fără fir care să alimenteze aparatura digitală. În 1899, în timpul petrecut în Colorado, Tesla a captat, cu ajutorul instrumentelor sale, mai multe semnale radio despre care a crezut că sunt de origine extraterestră. Comunitatea științifică nu a crezut, la acea dată, teoria lui Tesla, dar mai târziu s-a sugerat că a fost vorba de unde radio cosmice, un fenomen care nu era cunoscut la acea vreme. În 1901, Tesla i-a propus bancherului J.P. Morgan să-l finanțeze ca să creeze un sistem care să permită transmiterea de mesaje instant între comunicatori, prin intermediul unor dispozitive care să încapă într-un buzunar, adică telefoanele mobile de astăzi. Cu toate realizările sale extraordinare, se speculează că, atunci când a început să se împotrivescă proiectului secret al armatei americane, el a fost eliminat pur și simplu!

În context, extrem de bizară ne apare azi și declarația lui Albert Einstein, care, într-un interviu acordat unei publicații americane, a declarat nici mai mult nici mai puțin că: „Dacă aș fi știut la ce va duce descoperirea mea, m-aș fi făcut ceasornicar”. Mai mult, el și-ar fi distrus intenționat o parte dintre cercetările făcute, pe motiv că „omenirea nu este capabilă încă să dispună de ele”. Teoria Câmpurilor Unificate, care a stat la baza Experimentului Philadelphia, este o încercare de descriere a tuturor forțelor fundamentale și a tuturor relațiilor care se stabilesc între particulele elementare prin intermediul unei singure paradigme, în contextul în care aceste forțe pot fi asemănate unor câmpuri care mediază interacțiunile diferitelor corpuri. La mijlocul secolului al XIX-lea, fizicianul James Clerck Maxwell a formulat pentru prima oară o teorie a câmpului, în cadrul teoriei electromagnetismului. La început de secol XX, Albert Einstein a descoperit teoria generală a relativității, în cadrul căreia definea gravitația prin intermediul unei teorii a câmpului. Apoi, Einstein și alți fizicieni au încercat să dezvolte o teorie a câmpului unificat, în care electromagnetismul și gravitația să reprezinte două aspecte diferite ale unui singur câmp fundamental. Cu toții au eșuat și, până astăzi, niciun fizician nu a reușit să includă gravitația în teoria câmpului unificat. Dar ce se afla oare în notițele distruse de Einstein înainte de moarte?!? Sau în arhiva lui Tesla confiscată de FBI?!?

Anumiți martori intervievați mai târziu de Jessup au declarat că l-au observat de mai multe ori la bordul navei pe fizicianul Albert Einstein, iar, cu un an înainte de controversatul experiment, și pe Nikola Tesla. În vara lui 1943, mai precis în

Julie, experimentele erau aproape de succes. Aparatura instalată la bordul lui USS Eldridge a funcționat perfect, astfel încât vasul a devenit invizibil pe radare. Problema care a apărut a fost că uriașul vapor era învăluit, în timpul experimentelor, într-un nor cenușiu, puternic încărcat electrostatic. Martorii de pe vas spuneau că echipamentele metalice scoteau scântei ciudate, albastru-verzui. Apoi, la 28 octombrie 1943, s-a reluat experimentul, se pare pentru a face vasul invizibil pentru ochi, la fel cum dispărea o mărgea de sticlă într-un pahar cu apă. Dimineața a pornit experimentul, vaporul a fost înconjurat de faimosul nor cenușiu, apoi energia pulsată în echipamente a fost intensificată treptat. Marinarii au auzit zbârnăitul echipamentului iar martorii au văzut, de pe chei, cum vasul dispărea, împreună cu ceața cenușie. Interesant a fost că urma vasului era vizibilă în apă, ca o impresiune de pantof gigantic. Apoi, și această urmă a dispărut. Vasul, practic, se volatilizase. Imediat au început să sune telefoanele în baza navală din Philadelphia și cei din portul Norfolk, situat la 600 km, au anunțat speriați că vasul USS Eldridge se află la intrarea în portul lor. N-au apucat să se dămirească ce și cum, pentru că, după doar câteva minute, cei din Norfolk au sunat nervoși să spună că nu mai văd distrugătorul, iar vasul a reapărut la locul lui, în zona de acostare inițială din rada portului Philadelphia.

Marinarii aflați la bordul navei au povestit scene de coșmar: unii dispăruseră, alții pur și simplu arseseră prin combustie spontană, oricum, cei care mai erau pe vas sufereau cumplit. Marina militară americană a ordonat imediat încetarea oricăror experimente, iar vasul USS Eldridge a fost vândut, după război,

flotei militare a Greciei, după care nava a intrat în componența unei flote private de pescadoare. Jessup, care era, la bază, un strălucit matematician, a cercetat mai îndeaproape cele declarate de Allen(de), care între timp dispăruse, și a întrebat Marina SUA despre evenimentele din portul Philadelphia pe parcursul anului 1943. Deși inițial au negat vehement, autoritățile militare navale au admis în cele din urmă că au avut loc niște cercetări legate de „aplicarea forței electromagnetice” pentru a ascunde navele de radar. Jessup strânsese deja destule dovezi, dar nu a mai apucat să le facă publice, deoarece – în mod straniu – s-a sinucis într-o seară ploioasă, aruncându-se de la etajul unui hotel. Aparent, omul nu avea nici un motiv să moară, era în culmea gloriei publicistice, dar ancheta poliției a stabilit că s-a aruncat singur de la fereastră. Dosarul care conținea dovezile legate de „primul experiment reușit de teleportare” a dispărut, iar opinia publică a rămas cu o legendă care probabil nu va fi elucidată niciodată...

În octombrie 1943, Carl Allen – viitorul martor principal al investigației doctorului în științe Morris K. Jessup – era secund pe fosta navă comercială devenită între timp crucișătorul SS Andrew Furuseth, vasul care, alături de USS Eldridge, făcea parte din convoiul de nave de război USG-23. Conform spuselor lui Allen și ale altor marinari chestionați ulterior de către Jessup, în iunie 1943, armata americană instalase pe USS Eldridge mai multe utilaje și tehnologii militare experimentale, majoritatea echipamente electronice. Printre acestea, două generatoare ce distribuiau energia prin intermediul a patru puternici magneti montați pe punte, tuburi de amplificare a puterii și